

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 49. Præfatus Liber a Synodis Senonensi, & Aquensi proscriptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Sæc. XVII. cos Facultatis Doctores eo inclinare
A. C. 1612. studuisset, ut hi præfatum Richerii tractatum censuris perstringerent, quod tamen nonnisi ad dissidia inter Regis subditos ferenda, & ad turbendam Status tranquillitatem collimare videretur. Die ultima Februarii Curia Facultatis Doctoribus præcepit, ut circa dictum librum ulteriori deliberationi supersederent, & libri exemplaria ad acta reponerent, donec a Curia aliter fuerit decretum: Facultas enim, priusquam Richerium hujus tractatus Authorem esse innotuerat, ad primam Martii diem desuper deliberare, librumque examini, ac censuræ subjicere decreverat.

§. XLIX.

*Præfatus liber a Synodis Senonensi
 & Aquensi proscriptus.*

*Abregé
 chron. tom. 3.
 ad an. 1612.
 Serres Franc.
 Hist. p. 906.
 Daniel hist.
 de France
 tom. 10.*

Hac Curia sententia nullatenus extincta erat contentio hunc in librum mota; quippe non modo Ecclesiastici, sed & saniores Laici observabant, quod Richerius ipsam quoque supremam Regis auctoritatem, quam stabilire niteretur, suis everteret principiis; cum enim gladium communitati vel Republicæ ad sui conservationem datum, eique Principem, si male gubernet, exauctorandi potestatem a Deo & jure naturali

Sæc. XVII.

A. C. 1612.

turali concessam fuisse, suo in libro tradidisset, ita ut communitas vel Respublica huic juri renuntiare non posset, exinde manifeste sequebatur, quod Richerius potestatem in Reges, quam Pontifici denegabat, communitati tribuerit. Eapropter suadentibus etiam quibusdam Proceribus, & hortante præsertim Nuntio Apostolico, ut tam noxium dogma radicitus evelleretur, Cardinalis Perronius Sennonensis Archiepiscopus die duodecima Martii cum suis Episcopis Comprovincialibus, Parisiensi, Meldensi, Aurelianensi, Antifiodorensi, Trecensi, Nivernensi & Carnotensi Parisiis Concilium celebrabat, discussoque per plures Sessiones Richerii libro, eum unanimi suffragio proscribebat, eoquod multa in eo continerentur *falsa, erronea, scandalosa, schismatica, & prout sonant hæretica, præter expositiones atque allegationes falsas.* Eapropter omnes Congregati Præsules singulis Christi fidelibus illius libri lectionem, & Bibliopolis & typographis Impressionem & venditionem inhihebant, de cetero autem palam profitebantur, quod per hanc condemnationem nullatenus jura Regis, & Coronæ Franciæ, aut immunitates, libertatesque Ecclesiæ Gallicanæ lædere vellent: Hæc censura Parisiis die decima sexta Martii jussu Episcopi

Sæc. XVII. scopi Parisiensis in urbis Ecclesiis, ac
A. C. 1612. in omnibus Diæcesis suæ Paroeciis
 promulgata est.

Horum Præfulum exemplum ipse etiam Heraldus Hospitalis Aquensis Archiepiscopus sequebatur, qui pariter convocata Synodo Provinciali cum pluribus aliis Episcopis librum Richerii condemnavit.

§. L.

Supplex Richerii libellus contra sui libri condemnationem.

*Argentre
 collect. Jud.
 de novis
 error. t. 3.
 pag. 146.*

Quamprimum Edmundus Richerius librum suum ab Episcopis esse proscriptum inaudierat, sui defensionem primis in curis habebat; cum autem omnes Ecclesiasticos (exceptis Bellovacensi & Turonensi Episcopis) necnon etiam Aulæ Ministros sibi adversos fore nosset, unica sibi spes reposita erat in Curiae Patribus, quibus etiam die decima tertia Aprilis Richerius libellum supplicem porrexit, exponens, quod habitis inter duodecim aut tredecim Præsules variis consultationibus, Metropolitanæ ac Diæcesani Episcopi die duodecima Martii Parisiis conventum, quem Provinciale Concilium appellabant, contempta Curiae Authoritate haberint, & quamvis nec hujus Provinciæ
 Clerus